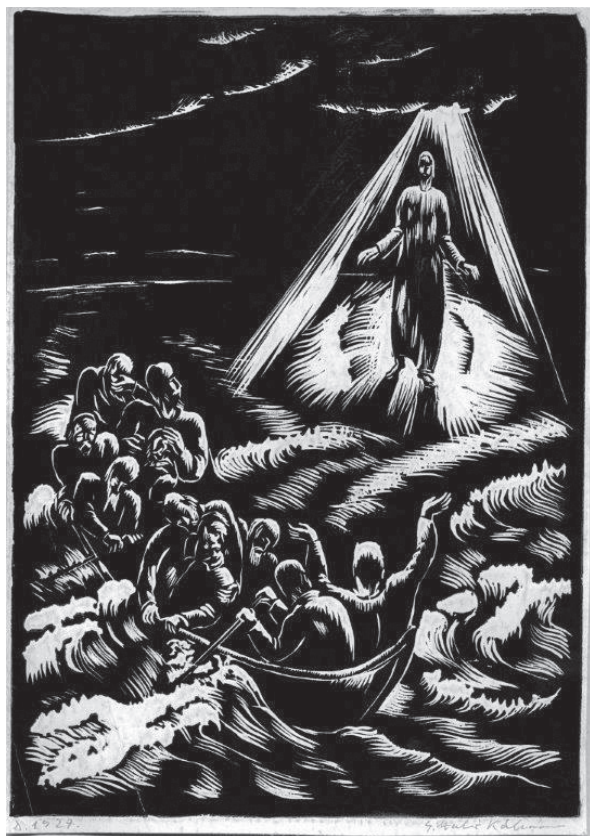

Pataki István
golgota

az igazak
 mindig útjában voltak
 az álnokoknak
 a gazoknak

a bölcsét kigúnyolták
 az ostobák
 az alázatost
 a szolgalelkűek
 megalázták
 a bátrát megölték
 a gyávák

de arcán felragyog
 az alvadt vér
 lehunyt szeméből
 árad melenget átölel
 az örök fény
 a lelkeket felgyújtó láng
 s feltámadnak benne
 a magyar Krisztusok
 a Petőfik, a Dózsák

Jézus a tengeren jár
 (Jézus élete-sorozat, fametszet, 1927)

Bencze Mihály

Isten nevében máglyára megyek

Suhanó fákban élet korhad, határtalan a tér,
 Eszmék és téveszmék kérgesednek, zötyög a szekér.
 Nem látlak, árnyad jár mellettem, megfognám a kezed,
 Mennyekek helyett a földön kereslek, ruhám viseled.

Évek óta feszítenek a képzetek, s kérdések,
 Választ keresve, elnyűtt testemből sokszor kilépek.
 Most Rómán keresztül a szívembe zarándokolok,
 Megtisztulva megtisztulni, szülessenek új tanok.

Sötét hajam deres tincse, homlokomra redőt fest,
 Égető fény keres, megváltóm óv, ha kell el is rejt.
 Elmúlás rőt szele már nem borzol, megvan mindenünk,
 Csillagokra írom fel: „Erős vár a mi Istenünk”!

Szentségek terhét átveszem, vérpiros az alkonyat,
 Európa lángba borul, forr a bosszú s indulat.
 Fegyverem a tiszta szó, éjjeli csendben zokogok,
 „Erős vár a mi Istenünk”, tele hold is felragyog.

Megtartó anyanyelv tűzében érthetőbb az ima,
 Krisztus nyomában járj, ez az egyetlen medicina.
 Az elmélet, a világ zord faláról visszapattan,
 Tévelygő lelkek bozótja visszhangzik, ég a katlan.

Csípős hideg szorongat, szellő pirosítja arcom,
 Tűzzel - vassal vallat a gonosz, hitem fel nem adom.
 „Itt állok, másként nem tehetek”, a császárt se bántom,
 Isten nevében máglyára megyek, én Luther Márton!